

1904-03-20

AFSENDER

Elisabeth Pedersen, Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Hillerød, Carlsberg

Arkivplacering:
Mappe 28 nr. 6

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Karlsburg. 20 - 3 - 1904

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 28 Nr. 6

Kære Jakob!

Du for en Tid forlader
Land og Rige, vil især
sende Dig en Hilsen med Tak
for mig for Dit kære Brev i
Anledning af mine kære gamle
Faders Død. Du har Ret i, at,
jo store Larm, des rigere Munde,
og mens det sidste roper, er mild-
nes det første. Alligevel er det
mest et rødt og gamle Farvel,
maare, end jeg næsten havde
troet. Vi var jo i Skovstrup i

Her
Hillemose
men og alle i Hilsen
Hillemose 20. 3. 1904

Fudegs allesammen; det var en
 såre skøn og en såre venkelig Dag.
 At føie Faders Kirte med os i Tægt,
 at se den køie i en smuk grøn
 smykket Vogn og med kendte
 Folk til Hjælp, foran en liden Række
 Vogne med os andre menes sine
 Skolepiger striede Gæst for den ene
 Skæppe af Vejre, mens stadig flere
 gamle Venner stilledes til i Vognen,
 at høre de gamle kære Klokkes ringe
 os imøde, at bære Faders Kirte
 op over Kirkegården ind i den gamle
 Kirke, hvor han selv var mangelede
 Gange har gået og hvor han netop
 imorges for 20 Aar siden stod hos
 Vigge og mig for Altret; siden at
 se Kirken step fuld af gamle kendte
 Ansigter, smukt smykket med
 Gran, Løg og Blomster, at høre Julius
 spille ganske stille og dæmpet,
 som Fader holdt sig meget af og an-
 de Tonerne til "Kirkeklokke" og til
 "Hovedstaden" - At høre vor gode Vov,

Faders Ven og Efterfølger Wegener
holdt en god, smuk og sand Tale
om ham og siden under Salmesang
og Læsning af Brevet. Væner se den
Læsning med et Trin, til den stod ved
Siden af vor søde Moders Kiste -
alt det var rare Lutaagende, skönt
og vemodigt og rørte valdigt op i
en. Det vidste Tappe er rullet ned
for vort elskede Hjem druede, selv
om vi som Gæster kan komme der og
blive modtaget af Menneskene i
Præstegården med den største Kærlighed,
som de og alle andre gjorde den Dag
vi mildt og skøn for os. Men var der
no' en og rørende overfor os, den
gamle Far, at det er snart ikke mere
her på Jorden at skulle slutte i hans
Favn, for vi med Guds Hjælp skal
nå det i Quidlandets Fællestad.
- - Tale fordi Du var med i Tiden,
det var rare smukt og Medmenneske
lang yndig. Det vilde have glædet Far,
at han hans Kælebørn i sin søde ring!

gennem den kække i det høst, at de alle nu har det godt

Vi har i migst at takke Dig for.
Du var nu dit varme smukke
Pener til Viggo's Fødselsdag, som
glædede os begge i indlyst; V. fik
mange venlige og gode Brev den
Dag; men dit glædede ham aller
mest, Du, hans kære Møderen!
Det er en stor glæde og Opmuntring
for V. at høre så gode Ord som man
vidt kommer fra Hjertet. Og så, at Du
ville give ham en af Din Faders Teg-
ninger, der var for stor til at ligge i
"Coarvelutta". Ja, det har Du Ret i! I dag
skæner i den Kasse på Læreming, og
så viser der sig et helt Billede i
Rammen, særlig på stort til at ligge
i et Brev. Og så yndig den er, den Teg-
ning, fin og yndigfuld og frisk; i en
migst stolt og glæde over at eje sådan
en "Gammel Hovgaard" og ihel nu
er et frisk en rigtig fin Plads til den.
Du vil nok tage til takke med Takken gen-
nem mig. Men gang; V. vilde i Klem-
men til Hvert. Mingen og Liden dufer
indskylede men nye, han er så rørt
og glad over, Du vilde i. V. vilde i Klem-
men sådan en dybt Tegning (den Kære-
sam er den Gode så kær). - Du mæder
i røver og ganske Fæstet i migst og i
Lidelse alder mere at stalle hende her.

Her ønsker vi indlyst, at fra alle Kære må komme hertil.